

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201551
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4619201551.3

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : P. T., A.. XX.X.XXXX, W. S. XXX/XX, XXX XX Q. H., o zaplatenie 618,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 520,87 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 520,87 € od 21.05.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 97,33 eur z a s t a v u j e .

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 68,52 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 27.6.2019 žalobu na zaplatenie 618,20 eur s prísl. spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0% ročne z tejto sumy od 21.5.2019 do zaplatenia, pričom v priebehu konania zobral návrh v časti - vo výške 97,33 eur späť a to v časti poplatkov a sankčného úroku a žiadal konanie v tejto časti zastaviť a zároveň upravil žalobný návrh tak, že žiadal, aby žalovaný mu uhradil sumu 520,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 520,87 eur od 21.5.2019 do zaplatenia, ktorý odôvodnil tak, že medzi stranami v spore došlo dňa 17.3.2014 k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0045927926, pričom žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 300 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 19.5.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.4.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 718,20 eur. Konečný dlh žalovaného doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 618,20 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.4.2019, tj. v lehote splatnosti do 20.5.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 OZ vo výške určenej nariadením vlády SR č. 87/95 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, tj. od 21.5.2019 do zaplatenia.

2. Žaloba bola žalovanému dňa 9.9.2019 riadne doručená, pričom tento sa ku dňu pojednávania k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. Uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch, sp. zn. 11Csp/133/2018 zo dňa 7.8.2019 súd pripustil, aby vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka , a.s. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o., ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.8.2019.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - obchodnými podmienkami na čl. 5 - 8, 54-55 , výpisom z nákupnej karty Quatro na čl. 9 - 12, žiadosťou - zmluvou o vydanie nákupnej karty na čl. 13, prílohou č. 3 , rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok na čl. 21, oznámením o postúpení pohľadávky na čl. 22 , predžalobnou upomienkou na čl. 50, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na čl. 52, doručenkou na čl. 53 a zistil tento skutkový stav:

Strany v spore uzatvorili dňa 17.3.2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB , na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu , ku ktorej viedol účet č. 0045927926 a žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22, 80%, pričom ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 300 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10 eur.

Z výpisu z nákupnej karty Quatro na čl. 9 - 12 vyplýva, že ku dňu výpisu 19.5.2019 boli vykonané debetné transakcie v celkovej výške 843, 44 eur a kreditné transakcie vo výške 225,24 eur.

Z oznámenie o postúpení pohľadávky na čl. 22 vyplýva, že postupca - Consumer Finance Holding, a.s. postúpil svoju pohľadávku k 18.7.2019 na subjekt - postupníka Intrum Slovakia, s.r.o., pričom ide o pohľadávku zo zmluvy 45927926 uzavretej dňa 18.4.2014, čo preukázala aj rámcová zmluva o postúpení pohľadávok v prílohe č. 3 na čl. 21.

Z predžalobnej upomienky na čl. 50 vyplýva, že žalovaný bol upozornený, že ak do 9.6.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci apríl 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na čl. 52 vyplýva, že 6.7.2016 došlo k vypracovaniu oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, kde bol žalovaný vyznamenaný o tom, že jeho dlh z kreditnej karty č. 0045927926 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, o ktorej skutočnosti bol žalovaný informovaný ako vyplýva z doručenky na čl. 53.

Z vyjadrenia žalobcu na čl. 44 - 49 vyplýva, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatení istiny vo výške 97,33 eur / poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania / späť a navrhol , aby konanie v tejto časti zastavil.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon

zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť v časti, súd žalobu v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť z časti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania došlo k plneniu zo strany žalovaného v sume 97, 33 eur, súd konanie v tejto časti zastavil a to s poukazom aj na návrh žalobcu, ktorý žiadal konanie v tejto časti zastaviť, nakoľko došlo k úhradám po podaní žaloby zo strany žalovanej a zároveň zastavil aj konanie v časti o zaplatenie sumy 97, 33 eura s poukazom na dispozičné právo žalobcu, ktorý navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

7. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom *lex specialis* a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetnej pôžičky o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

8. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom konaní súd posudzoval spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca mal postavenie dodávateľa a žalovaný postavenie spotrebiteľa, vo

veci tak išlo o spotrebiteľský spor / § 290 a nasl. CSP/. Samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.3.2014 medzi stranami sporné a žalobca k žalobe priložil aj jej písomné vyhotovenie. Súd podrobil uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole, pričom dospel k záveru, že neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva má požadované náležitosti v zmysle všeobecných ustanovení podľa Občianskeho zákonníka ako aj osobitných ustanovení podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z., medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá výška poskytnutého spotrebiteľského úveru, úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov, výška splátok, počet splátok, dátum splatnosti ako aj iné zákonom požadované záležitosti a zmluva bola stranami riadne podpísaná. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal súd za to, že nárok ktorým žiadal žalobca priznať istinu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a úrok z úveru je dôvodný. Žalovaný proti výške žalovanej sumy nevzniesol žiadne námietky, ani v spotrebiteľskom spore súd okrem neprijateľných zmluvných podmienok nevykonáva dokazovanie na preukázanie tvrdení / skutočností/, ktoré spotrebiteľ nepredniesol a to ani cez ustanovenie § 295 CSP. Pokiaľ spotrebiteľ ako žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, stanú sa tieto tvrdenia nespornými / § 151 ods. 1 CSP/, preto akékoľvek dokazovanie nie je v tomto prípade pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné / § 295 prvá veta CSP/ a nesporné tvrdenia strán sa stanú pre účely rozhodnutia vo veci zisteným skutkovým stavom / § 215 ods. 1 a 2 CSP/. Súd v spotrebiteľskom spore z vlastnej iniciatívy / bez návrhu / skúma len existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, pričom za skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok / t.j. ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa/nemožno považovať posudzovanie splnenia zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere / § 9 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. /. Okrem dlžnej istiny žiadal priznať žalobca aj úroky z omeškania s tým, že podľa názoru súdu je tento nárok odôvodnený a to s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, nakoľko bolo preukázané, že dňa 21.5.2019 sa dostal žalovaný do omeškania.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

10. Vzhľadom na to, že žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech a to vo výške 68,52 %, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v tejto výške, ktorá zodpovedá jeho pomeru úspechu vo veci o ktorej podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.